

Tijdens een combidienst met de GKV ging het over angst in het kerkelijk leven, en hoe er vanaf te raken. Rom.8:15 en 2 Tim.1:7 vormden het uitgangspunt voor een persoonlijk verhaal.

Zou die Timotheüs wat schijterig geweest zijn? Een jonge stadspredikant met buikpijn (1 Tim.5:23) en tranen? Als beginnend predikant kon ik me goed met hem identificeren. En nu nog steeds. Want als je niet uitkijkt, blijf je onzeker en labiel.

De kerk is natuurlijk ook wel een gegons van mensen en meningen en krachten. Je denkt dan van alles. Ik zal maar niet teveel Liedboek laten zingen, want steeds meer kerkgangers zijn vreemd met het orgel. Ik zal ook maar niet teveel Opwekking laten zingen, want een deel van de gemeente zingt liever een Psalm. Ik zal maar niet teveel nieuwe dingen verkondigen, want dat geeft onrust.

Ook maar niet teveel oude, want dan val ik in herhaling.

Over sommige thema moet ik maar zwijgen. Ik weet hoe de classis er over denkt.

Over homoseksualiteit wil ik graag iets zeggen vanwege mijn zoon, maar ik weet hoe gevoelig het ligt.

Als we één worden met de GKV, kan ik dan nog de dominee blijven die ik ben – als dat al wenselijk is?

In de kerk kun je werkelijk bang zijn voor alles. Op den duur bang voor de angst.

Je kunt ook niet bang zijn, schrijft Paulus.

Heb je de keus dan?

Henri Nouwen is het met Paulus eens. Je kunt kiezen tussen Angst en Liefde. Hij is van zijn angsten bevrijd, toen hij ging werken in L'Arche, een woongemeenschap van mensen met een handicap. Dit is een Huis van Liefde, zegt hij, en ik kom uit een Huis van Angst. Nouwen ontdekt: "Zij die mij bang maken, kunnen mij laten doen wat ze willen."

Eigenlijk ben je dus gewoon een slááf, als je je bang laat maken. Paulus heeft het dan ook over 'als slaven in angst te leven' (Rom.8:15). Angst heeft te maken met macht.

Bij mensen met een handicap ontdekte Nouwen het Huis van Liefde. Daar is de Geest van God. Daar word je niet veroordeeld of opgejaagd. Daar is de Geest van Papa. De Geest van adoptie, acceptatie (Rom.8). God is de Vader van alle vaders, de Oervader van alle mensen. Als aardse vaders ernstig tekort schieten en een geest van macht tonen, vinden wij dat terecht bizar. Omdat wij diep van binnen weten hoe de Vader is...

Wat moet je doen om van je geestelijke angsten af te komen?

Dankuwel zeggen. Tegen de Geest van Gods kinderen. Let er eens op hoe Paulus benadrukt wat aan Timotheüs gegeven is (2 Tim.1:6-8). Wat we ontvangen hebben (Rom.8). En dan Gods kind durven zijn. Met de moed en de kracht van de Vader!

We willen toch niet straks bij God verschijnen en een grote archiefkast zien waarin alles zat wat Hij aan ons heeft gegeven, terwijl we het niet aanpakten en uitpakten? Lééf. Zeg wat Gods Geest je laat zeggen!

Telkens als ik me ongemakkelijk voel in het kerkelijke reilen en zeilen, mag ik mezelf afvragen: Krijg ik dit van Gods Geest? Is dit van Papa? Kan ik Hem hiervoor bedanken?

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Loop met elkaar die twee verzen uit Rom.8 en 2 Tim.1 nog eens rustig langs.
Praat eens door over de relatie tussen angst en macht en slavernij.
Praat ook eens door over hoe het voelt om een vrij en blij kind van God te zijn.
2. Wat vind je van de tip om God elke morgen ervoor te bedanken dat Hij je niet een geest van lafhartigheid heeft gegeven?
3. Hoe voorkom je dat je van de weeromstuit maar losgaat en anderen misschien kwetst?
4. Helaas lopen er in elke kerk genaderovers rond. Zij willen de gemeente opnieuw (Rom.8:15) onder slavernij brengen. Waaraan herken je dit? Ook weleens bij jezelf trouwens?
5. Voor wie meer wil.
 - a. Jezus krijgt vaak vragen die samenhangen met macht. Zoek eens voorbeelden en kijk ook eens hoe Jezus er (niet) op reageert.
 - b. Wie kent 'Adam' van Henri Nouwen? (internet!) Deel eens met elkaar wat je aanspreekt.